

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta pārvaldes mēnešraksts Nr.301/10 2017. gada 27.oktobris

Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums

Šajā numurā:

- Keipenes pamatskolā viesojas Lielvārdes, Ķeguma un Ogres novada skolotāji
- Uzticīgs dzimtajai pusei - Guntars Linde
- Rudenīga saruna ar Andri Upenieku
- Keipenē atklāj jaunu vides objektu "Potjomkina aka"
- Aktuāla informācija, apsveikumi, stārķa ziņas, sēru ziņas, sludinājumi u.c.

„Pamodināt aizrautību radošai izpaušmei un kārei pēc zināšanām – lūk, tā ir skolotāja vispārākā māksla.” /Alberts Einšteins/

Lai tas katru gadu no jauna izdodas arī Keipenes pirmsskolas izglītības iestādes un pamatskolas skolotājiem!

Sveicam Pasaules Skolotāju dienā, vēlot enerģiju, aizrautību, neizsīkstošas darba spējas un gandarījuma mirkļus par padarīto!

Keipenes pagasta pārvalde

Lai Keipenes skola turpina pastāvēt

Keipenes pamatskolas absolventes pārdomas

Keipenes pamatskolā mācījos no 1. līdz 9.klasei un pabeidzu skolu ar, manuprāt, labām sekmēm. To, ka Keipenes pamatskolas 1.klase šogad nenokomplektējās, dzirdēt ir skumji, jo Keipenes pamatskola ir skola, kurā es ieguvu pamatizglītību, un tāpēc man tā ir svarīga.

Man par Keipenes pamatskolu ir labas atmiņas, jo tādā mazā koliņā, kāda ir Keipenes pamatskola, katram skolēnam ir iespējama individuāla pieeja, kas palīdz mācību procesam. Uzskatu, ka pamatskolā guvu labas un pamatīgas zināšanas, lai varētu iestāties Siguldas Valsts ģimnāzijā un tajā sekmīgi mācīties. Mācoties Siguldas Valsts ģimnāzijā, man viens

mācību priekšmets grūtības nesagādā.

Manuprāt, skolotājiem un skolēniem vajag kopā sadarboties un katram no savas puses sniegt to, cik katrs spēj, - tikai tad būs rezultāti. Skolotājiem jābūt atsaucīgiem, pretimnākošiem un saprotošiem, skolēniem – jāmācās. Ja skolēns nav gatavs strādāt, tad labu mācību rezultātu nebūs nevienā skolā.

Keipenes pamatskolas skolotāji un viņu pieejas darbam bija dažādas. Es vēlu visiem Keipenes pamatskolas skolotājiem izturību un darba prieku un lai Keipenes pamatskola turpina pastāvēt!

Siguldas Valsts ģimnāzijas 11.klases
audzēkne **Dārta Kalniņa**

Lielvārdes, Ķeguma un Ogres novada vēstures un sociālo zinību skolotāji Keipenē

Turpinot tradīciju iepazīt savu kolēģu pedagoģisko pieredzi, darba vietu, apkārtni un novada kultūrvēsturiskās vietas, šī gada 4. oktobrī devāmies mācību braucienā uz Keipeni.

Sākumā notika iepazīšanās ar skolu. Mūs laipni uzņēma kolēģi **Daiga Bombāne** un **Aigars Jaucis**, kā arī citi skolas darbinieki.

Skolotāja Inese Grise bija sagatavojusi prezentāciju par savu skolu, ko parādīja skolotāja Daiga Bombāne.

Keipenes pamatskolai ir sena un visai sarežģīta vēsture, jo Keipenes teritorija gadu gaitā ir stipri vien mainījies. 1974. gada 1. septembrī sākās pašreizējās skolas ēkas vēsture. Vispārzināms fakts ir tas, ka pēdējās desmitgadēs visās Latvijas lauku skolās, arī Keipenē, skolas bērnu skaits ir krietni sarucis. Šajā mācību gadā Keipenes pamatskolā mācās 91 skolēns un strādā 14 skolotāji. Skolotāja Daiga ar lepnumu stāstīja par skolas tradīcijām, kuru kopšanā un spēkā uzturēšanā pati piedalās jau vairāk kā trīs gadu desmitus.

9. klases beidzēji katru gadu dodas uz Ogrī, lai turpinātu mācības kādā no vidusskolām vai arī apgūtu profesiju tehnikumā, kā arī papildina slavenu Rīgas skolu audzēkņu skaitu.

Vislabāk savu skolotāju Daigas un Aigara stāstīto mums šajā viesošanās reizē parādīja paši Keipenes skolēni. Varētu teikt, ka tieši viņos vistiešāk saskatījām skolas un novada būtiskās vērtības - neatlaidību, darba prieku un lepnumu par savu skolu un novadu. Viņu izpildījumā skolas zālē klausījāmies mūziku, dziesmas, bet jo īpaši bijām pārsteigti par augstā līmenī demonstrētajām sporta dejām! Kāda iznesīga stāja pretī ikdienā ne reti skatāmajiem bērnu un pusaudžu sagumušajiem pleciem, kāda grācija un šarms meiteņu un zēnu

Turpinājums 2.lpp.

Turpinājums no 1.lpp.

dejas soļos, acu skatienos un greznajos deju tērpos! Tas vienkārši ir brīnumaini, ko spēj panākt fanātisks skolotājs, sava darba un interešu nesavtīgs realizētājs (mazie dejojāji bija skolotājas Daigas Bombānes audzināmā klase, viņa daudzus gadus vada sporta deju nodarbības skolēnu interešu izglītībā)!

Tieši skolēni bija tie, kas mūs sagaidīja jaunajā Keipenes estrādē, sniedza tur muzikālu priekšnesumu un radīja viduslaiku noskaņu.

Pie skaistā Plaužu ezera skolēni ciemiņus sagaidīja ar karstu tēju un garšīgiem cienastiem. Bija sagatavots erudīcijas konkurss gan par ezeru, gan par nozīmīgiem Keipenes vēstures notikumiem.

Bet, šķiet, visemocionālāko brīdi šajā dienā piedzīvojām visaugstākajā novada vietā – Kārklu kalnā. Tur mūs sagaidīja 3 sportiski jaunieši, lai pastāstītu konkrētās vietas vēsturi, kā arī par saviem velosporta panākumiem ne tikai valsts, bet arī Eiropas mērogā. Un tad visi kopā ar skolotāju Daigu dziedājām Keipenes himnu, un tajā brīdī rudenīgi nomākušajās debesīs mākoņi pašķīrās un gleznainā ainava atmirdzēja spožā zeltā...

To, ka keipenieši ir patiesi sava novada patrioti, sajūtām skolā, kurā ar savām privātkolekcijām speciāli priekš mums bija ieradusies **Laimons Jansons** un **Renārs**

Heinsbergs. Šie vīri jau kopš bērnības interesējas par sava novada vēsturi un kolekcionē monētas, pulksteņus, dažādas nozīmītes, ordeņus u. c., ko ir varējuši savākt no apkārtnes iedzīvotājiem vai arī iegādāties tirgū. Mēs varējām aptaustīt zviedru un poļu laiku monētas no 16.-17. gs., kā arī ar interesi klausīties azartisko novadnieku stāstījumos. Kā uzsvēra skolotājs A. Jaucis, tas bija īpaši gatavots gardēdiens vēsturniekiem, kuru ar lielu kāri arī baudījām.

Par īstu brīnumu un jaunatklājumu lielākajai daļai no mums bija iepazīšanās ar Keipenes Komunikācijas centru un tā objektiem. Tas būtu atsevišķa raksta vērts piedzīvotā un redzētā detalizēts apskats. Informācija būtībā jau ir atrodamā arī tīmeklī. Un tomēr. Patiesībā ikvienam būtu jāaizbrauc uz Keipeni un jāiepazīstas ar šiem unikālajiem vides objektiem, kas ir tapuši ilgā laika periodā par godu kinoforumam „Arsenāls”, kas dibināts pirms 30 gadiem un vairs nepastāv. Tāpat nav vairs dzelzceļa līnijas *Rīga - Ērgļi*, kas slēgta pirms 10 gadiem un no kuras saglabājušies vien nedaudz vairāk kā 700 metru dzelzceļa sliežu. Arī „Arsenāla” idejiskais tēvs Augusts Sukuts, kas ar keipeniešiem sadarbojas jau 20 gadus, vairs nedzīvo Latvijā. Toties ir stacijas ēka, kurā izveidots S. Eizenšteina Komunikācijas centrs.

Kāpēc pašiem jābrauc un jāskatās Mil-

žu galdu, tuneli “24 kadri”, bāku, Potjomkina aku? Tāpēc, lai ne tikai zinātu, bet, galvenais, lai izjustu, izprastu un līdz kaulam spētu iemīlēt savas zemes vēsturi. Vēl vienu savas zemes stūrīti. Bet vēsture - tie ir cilvēki.

Noslēgumā vēl jāpiemin IK „Keipenieši” piparkūku darbnīcas apmeklējums. Kā stāstīja šīs mājīgās vietas saimnieks **Aigars Ivans**, piparkūku cepšana šeit ir mīlestības un sirds darbs, ģimenes tradīcijas jau 4. paaudzē. Pusgadsimtu piparkūkām ir nomainīga recepte, un tās tiek gatavotas tikai ar dabīgajām glazūrām (upeņu, melleņu, aroniju, aveņu, kazeņu, smiltsērķšķu u.c.). Piparkūku dekorēšanas iemaņas pilnā mērā varējām izbaudīt arī katrs no mums un līdzī paņemt paša izrotātu gardumu.

Pēc Šūpoļu parka apmeklēšanas atvadījāmies no viesmīlīgajiem Keipenes pamatskolas kolēģiem. Un kārtējo reizi pārliecinājāmies, ka īstā Latvija ir tās lauki un cilvēki, kas nebeidz pārsteigt ar jauniem atklājumiem un ceļģu skatu nākotnē.

Paldies par neaizmirstami skaisto un piedzīvojumiem bagāto dienu Keipenē!

Aina Lukašunas,

Edgara Kauliņa Lielvārdes vidusskolas skolotāja, Lielvārdes un Ķeguma novadu Sociālo zinību un pilsoniskās jomas skolotāju metodiskās apvienības vadītāja

1.attēla - Vēstures skolotājas aplūko seno monētu kolekciju.

2.attēla - Daiga Bombāne (attēla pirmā no labās) ved caur tuneli “24 kadri”.

3.attēla - Viesi un mājinieki - visi kopā Keipenes brīvdabas estrādē.

Visu trīs foto autors **Aigars Jaucis**

TURPINĀM RAKSTĪT PAR ĶEIPENIEŠIEM, KAS PALIKUŠI UZTICĪGI SAVAM DZIMTAJAM PAGASTAM

Par prāta un neprāta darbiem

Guntars Linde dzimtas mājās
“Kalna Ķonēnos”

Guntars Linde arī ir viens no nedaudzajiem vietējiem iedzīvotājiem, kas Ķeipenes pagastā dzīvo no bērna kājas - nekad savā dzīvē nav devies meklēt laimi citur. Arī Guntara darba vieta, neskaitot īsu periodu, ir saistīta ar Ķeipenes pagastu. Vārdu sakot, īsts ķeipenietis! Retums!

Vai tiešām esi īsts ķeipenietis un arī tāds jūties?

- Jā, esmu ķeipenietis no dzimšanas. Ja vien neņem vērā to, ka es un mana dvīņu-māsa Jolanta nācām pasaulē Madlienas slimnīcā.

Līdz trešajai klasei mācījos Vatrānes 3-gadīgajā skolā, tad turpināju mācīties Suntažu vidusskolā. Pēc pamatskolas pabeigšanas mācījos Ērgļu profesionālī tehniskajā vidusskolā, kur, apgūstot plaša profila traktorista-mašīnista specialitāti, ieguvis visas iespējamās tiesības.

Mana pirmā darba vieta bija Suntažu kolhozs, bet dzīvoju Ķeipenes pagastā, uz darbu braukāju. Strādāju Suntažu ciemā par traktoristu.-

Ilgākais laiks, kad Tu biji projām no dzimtā pagasta, ir...

- Dienests padomju armijā – divi gadi. Dienēju Baltkrievijā, Grodņā, 6.tanku divīzijā. Mūsu armijas daļa atradās pie pašas Baltkrievijas robežas ar Poliju.

Iesākumā biju komandējošā sastāva apkalpes vienībā, biju pulka komandiera šoferis. Dienests armijā bija dzīves skola, iemācījies krievu valodu, iepazīnu citu tautību cilvēkus. Pārsvārā mūsu daļā dienēja

dienvidu zemju pārstāvji, mēs ar vienu puisi no Vecumnieku puses – abi gaišmatāini - bijām tādi kā baltie zvirbuli pārējo dienesta biedru vidū.

Iepazīnu Grodņu, arī Minsku, kur dzīvoja mana dienesta biedra vecāki. Mani pilsētas dzīve uzrunāja, saistīja, likās pievilcīga. -

Kāpēc pēc atgriešanās no armijas Tu pameti dzimtas mājas un izvēlējies dzīvot daudzdzīvokļu mājā – kumodē ar daudzām atvilktnēm?

- Vienmēr esmu gribējis dzīvot pilsētā. Man nekad lauki nav patikuši. Jaunībā mana sapņu pilsēta bija Rīga. Neviena cita pilsēta – ne Cēsis, ne Madona, ne Ogře – mani nesaiņstīja. Rīga man šķita pilsētu pilsēta.

Kad atgriezies no armijas, mani darbā aicināja gan kolhoza „Suntaži” vadība, gan arī padomju saimniecības „Ķeipene” direktors Miervaldis Bombāns un agronoms Lotārs Liepiņš.

Saimniecības laikos par jaunajiem kadriem cīnījās, piedāvāja jaunajiem speciālistiem dzīvokļus, lai tikai tie paliktu saimniecībā un strādātu, jo jaunatnē ir nākotne. Laikam Miervaldis un Lotārs runāja pārliecinotāk, jo izvēlējās strādāt un dzīvot Ķeipenē.

Vēlāk Ķeipenē iepazinās ar jauno bērnu-dārza pavārieti lielvārdieti Vingru. Iepazināties un drīz svinējām kāzas. Saimniecība kā kāzu dāvanu mums piešķīra trīsistabu dzīvokli jaunuzceltajā mājā „Akācijās”.

Rīga tā arī palika tikai manos sapņos, bet dzīvot dzīvoklī – tas tomēr bija tuvāk manam sapnim par pilsētu, nekā dzīve lauku viensētā.

No lauku darbiem gan nekad neesmu vairījies. Visi lielie darbi manas dzimtas mājās „Kalna Ķonēnos” notiek ar manu aktīvu līdzdalību – aršana, kultivēšana, sēšana, kulšana, kartupeļu rakšana. -

Bijušais padomju saimniecības direktors nesen pārmeta, kāpēc es neko nerakstot par padomju laikiem – laikam tos nīstot. Lai viņš tā nedomātu, uzdošu Tev šādu jautājumu: - Ko Tu labu (vai sliktu) vari pateikt par šiem laikiem? -

- Saimniecības laiks sakrīt ar manu jaunības laiku, tāpēc es šo laiku nevaru nosaukt par sliktu – tas bija skaists, piepildīts, interesants. Taču atgriezies tajā es vairs negribētu. Dzīve beidzamo 25 gadu laikā visās jomās ir strauji gājusi uz priekšu, it sevišķi tehnoloģiju jomā. Ja gribētu atgriezties pagātnē, tad sestdienās dzīvoklī atkal notiktu lielā veļas diena un dūktu veļasmašīna „Rīga”. Nē, nē, to vairs negribas... -

Nu jau 30 gadus Tu dzīvo Ķeipenes centrā. Kā Tev patīk Ķeipenes centrs un tāda dzīve faktiski četrās sienās? I.Ziedonim savulaik Ķeipenes centrs pavisam neiepatikās.

- Ķeipenes ciema centrā es dzīvoju 31 gadu. 7.novembrī būs pilni 32 gadi. Kad sāku dzīvot Ķeipenes centra daudzdzīvokļu mājā „Akācijās”, manas domas par Ķeipenes centru ar I.Ziedoni nesakristu – man tas patika – bija uzcelta jauna autopietura, centrā bija trīs veikali – pārtikas, rūpniecības, dzērienu un grāmatnīca, pasts un ēdnīca. Cilvēki brauca, gāja – bija dzīvība un rosība. Tagad, kad no sava dzīvokļa loga paskatos uz kādreizējo Ķeipenes centru, man paliek skumji – tas ir izmiris.

Gandrīz labāk gribētu dzīvot Madlienas centra jaunajā mājā, kas pagaidām stāv neapdzīvota... Madlienā joprojām ir kustība, dzīvība, rosība, nevis aizmirstība un tukšums. Katru piektdienu ir tirgus, uz kuru brauc arī ķeipenieši.

Un nevar īsti teikt, ka es dzīvoju tikai četrās sienās ciema centrā. Bieži esmu „Kalna – Ķonēnos”, kur saimnieko mans vecākais brālis Normunds un dzīvo mamma, - gan aizbraucu uz turieni pēc darba, gan esmu brīvdienās. -

Tavs vecvectēvs Otto Freibergs no mātes puses un Tavs vectēvs Otto Linde no

Turpinājums 4.lpp.

Turpinājums no 3.lpp.

tēva puses kādreiz ir bijuši revolucionāri, piedalījušies 1905.g. notikumos Kastrānes pagastā. Par revolucionāro darbību Otto Freibergs Madlienas miestīnā nošauts, bet Tavam vectēvam Otto Lindem izdevās aizbēgt un tā izvairīties no soda. Vai neesi nekad aizdomājies, kāpēc Tavi senči tā darīja? Nebija taču nekādi tukšinieki – saimnieku dēli.

- Esmu, bet nevaru par to spriest un to vērtēt, jo nedzīvoju tajā laikā un nezinu, kādi bija manu senču rīcības motīvi, kāda bija reālā dzīve, kas pamudināja uz tik aktīvu un radikālu rīcību.

Mans vectēvs Otto Linde aizbēga uz Ameriku. Vēl tagad mūsmājās „Kalna Ķonēnos” stāv skrūvbeņķis un koka urbji, ko viņš atvedis no Amerikas, kad atgriezās.

Uz Ameriku pēc 1905.g. notikumiem aizbēga arī mana vecvectēva Otto Freiberga dēli Rūdolfis (mans vectēvs) un Viktors. Viktors tā arī palika uz dzīvi Amerikā, mans vectēvs Rūdolfis ap 1922.gadu atgriezās dzimtenē.-

Vai Tev ir kaut kas no senču dumpīgā gara?

- Nav gan. Konfliktā pirmais vienmēr iešu uz kompromisu, nevis cīnīšos par savu taisnību. Neesmu nekāds cīnītājs. Uz 1991.gada janvāra barikādēm nebiju. Varbūt tāpēc, ka, kaut arī mans vecvectēvs un vectēvs – abi Otto – bija 1905.gada revolucionāri, manu mammu Rasmu ar māsu Valdu un viņu māti – manu vecmāmiņu Austru – 1949.gada 25.martā izsūtīja uz Sibīriju, jo manas mammas brālis bija iesaukts vācu armijā. Laikam manā zemapziņā slēpjas bailes, ka kaut kas tik baiss varētu arī atkārtoties, tāpēc es palieku malā. Politiskos raidījumus neskatos, ja nu tikai kādreiz, uz vēlēšanām gan eju, jo uzskatu, ka tas ir mans pienākums. Tāds nu esmu.-

Nodzīvot vienā vietā visu savu mūžu – tas, Tavuprāt, ir neprāts vai prāta darbs?

- Šobrīd jau manas domas ir, ka tas ir prāta darbs. Uz Rīgu arī vairs negribas – te, Ķeipenē, man ir dzīvoklis, mierīga, ierasta dzīve, arī darbs – strādāju Ķeipenes ceļu uzturēšanas iecirknī par šoferi.

Tikai – savā dzimtajā Ķeipenē tagad jūtos kā svešinieks. Pirms gadiem 20 bija patīkama sajūta, ka ap tevi ir daudz pazīstamu cilvēku, ar kuriem tu vari parunāties, paprasīt padomu, padalīties pieredzē, kuriem vari uzticēties, ar kuriem ir daudz kā kopīga – darbi, ikdiena, prieki, joki... Šobrīd tādas sajūtas vairs nav – Ķeipenē ir daudz svešu, nepazīstamu seju, un nav vairs tā savstarpējo attiecību siltuma, saskarsmes prieka, kas starp ķeipeniešiem, kopā strādājot, dzīvojot kaimiņos, veidojās...-

Guntaram Lindem jautājumus uzdeva
B.Mietule

Rudenīga saruna ar Andri Upenieku

Liekas nupat – 18.martā - bija Tavs autorvakars „Tāpat kā toreiz...” un nu Tu atkal visus 28.oktobrī aicini uz savas grāmatas „Atspulgi virmo” atklāšanas svētkiem. Šis ir tāds bagāts un piepildīts Tavs dzīves gads?

- Doma par autorvakaru radās 2016.gada vasarā, bet grāmatu biju iecerējis jau agrāk. Tad, kad aizgāju no skolas. Vienkārši nav viegli apstāties no skrējiena un kaut kas ir jādara. Arī tuvinieki, draugi, bijušie audzēkņi mudināja. Kaut gan pats īsti neticēju, vai varu un vai ir vērts...-

Nodot publiskai vērtēšanai savus dzejoļus zināmā mērā ir uzdrīkstēšanās, jo katrā dzejolī, arī katrā pārdomu rakstā Tu atklāj savu dvēseli, savu es.

Bet cilvēkiem nereti patīk šo to pārprast, patulkot pa savam, pasmieties. Tev nav bailes atklāties citiem?

- Bail? Nemaz. Ja reiz raksti, tad jāērķinās, ka eksistē pilnīgi pretēji viedokļi par vienu un to pašu - it kā skaidri redzamo. Bet nav arī tā, ka tīšu prātu meklēju kašķi ar sabiedrisko domu: gluži otrādi gribu to izprast dziļāk. Pārlicību esmu stiprinājis gan sociālajos tīklos, žurnālistikā, gan ikdienas sarunās, diskusijās. Mēģinu būt tiešs, atklāts un nemēdzu piemēroties. Gluži saprotams, ka esmu iemantojis daudz draugu un arī pa ienaidniekam. Lieki piebilst, ka nevaru būt patīkams un mīļš augstprātīgajai varai, kura gadiem sēj smagas vilšanās, nekautrējoties no ciniskiem apgalvojumiem, ka nekad neesam tik labi dzīvojuši kā tagad... Dvēselē cenšos uzmanīties no uzspēlētām vibrācijām, tāpēc jārunā, ko domāju un jādodomā, ko runāju. Reizēm apmulstu, ja kāda būtne prasa, vai esmu to rakstījis viņai. Tad mēģinu izlocīties, ka dzejā ir tāds fenomēns kā poētiskais tēls, un ne vienmēr tas ir konkrēts. Kaut gan dažs labs dzejolis rāda diezgan neslēpti, kam to veltu... Gribas ielāgot arī sen lasīto Viktora Peļevina atskārsmi: “Rakstnieks uzņem sevī pasaules asaras un rada tekstus, kas asi skar cilvēka dvēseli...” Saprotams, ka patērētāju pasaulē tas nav ienesīgi: ja gribi pelnīt, neraksti par sirdsapziņām, raksti par dziņām... -

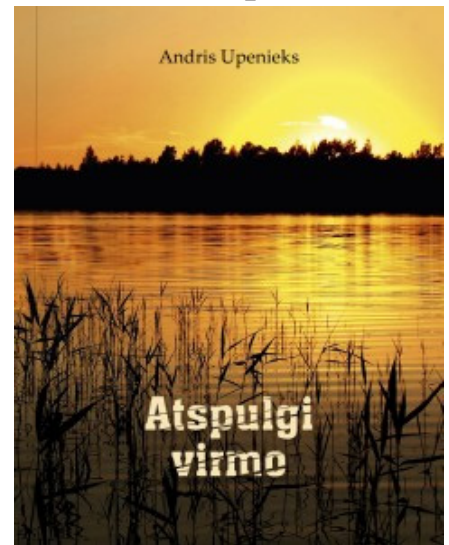
Grāmata, protams, ir Tava darba auglis un Tavs lielais veikums, bet droši vien ir cilvēki, kas Tevi atbalstījuši, iedvesmojuši, ticējuši Tev un Tavam talantam un kuriem Tu par grāmatu un par to, kāds Tu esi, vari teikt lielu paldies.

- Ja tu jautājumā lieto jēdzienu “talants”, tad tā arī gandrīz būtu atbilde, ja neprasītos pēc sasodītās talanta izkopšanas vajadzības. Nesen Jānim Rokpelnim žurnāliste pajautāja, cik viņš dzejoļu varot uzrakstīt dienā? Atbilde sekoja zibenīgi: “Dienā divdesmit piecus, gadā piecus...” Tieši tā man gribas pasmieties par sevi: varu kaut ko uzrakstīt vienā mirklī un tikpat ātri izmest papīrgrozā. Mans labākais padomdevējs un kritiķis bija mans tēvs – gan vārda izpratnes, gan foto izjūtas ziņā... Valodā esmu bagātinājies, rūpīgi lasot, rakstot, klausoties. Cik tas izdevies vai nav izdevies, agri vai vēlu pamanīs lasītājs. Reti kurā grāmatas tekstā neesmu pakonsultējies ar tuvāko un allaž pa rokai esošo padomdevēju – Sarmīti, bet viņa to visu tagad lasot kā pirmo reizi mūžā... Un tomēr, tomēr – katra neizdošanās ir tikai manis paša vaina...-

Jā, arī iedvesmai sava loma. Kad manuskripta sākuma variantu bija izlasījusi redaktore Māra Cielēna, par viņas atsūtīto lakonisko vērtējumu visvairāk priecājās meita Guna: “Vai tu apjēdz, ko tas nozīmē? Cielēna neglaimo! Es zinu!” Iedvesma paceļ, bet nedod atlaides... Tāpat kā sponsori (Ogres novada pašvaldība, SIA “Senlejas”) atbrīvo ar labvēlību, bet sasaista ar atbildību.-

Grāmatā izlasīju, ka Tu jau 16 gadu vecumā zaudēji vistuvāko cilvēku – māti. Droši vien šis skumjais notikums atstāja nospiedumus Tavā dzīvē. Vienā no dzejoļiem Tu raksti, ka Tev gribas kaut ko tik maigu kā mātes vaigu un uz jautājumu: - Sieviete, kas esi tu?- atbilde ir: - Es mīlu tevi,/Tu esi pasaule, Un pasaulē/ Nāku no tevis...

- Paldies par jautājumu! Vēlreiz un publiski varu pateikt no visas sirds, ka ļoti mīlu savu māti. Un nesaku to pagātnē, jo sapņos tiekamies joprojām. No viņas arī mana sievietes, sievišķības, mīlestības izpratne: viņa joprojām ir vismīļākā, visskaistākā,

visgodīgākā... Aizejot mātes mūžs bija noskaitījis tikai četrdesmit vienu gadu.- Par Tavu publicistisko pārdomu rakstu saturu daļēji var jau nojaust no virsrakstiem: „Kur esi, mans prezident?”, „Silti sveicinu tevi, mana Latvija!”, „Māksla vai mēsli”, „Esmu nelojāls” u.t.t. Lasot Tavus dzejoļus, sapratu, ka Tu arī dzejā nekad nebūsi vienaldzīgs malā stāvētājs. Pat liriskā noskaņā dzejoļi brīžiem iesprauca kaut kas no mūsu politiskās situācijas, neapmierinātība ar to, kas notiek Latvijā.

- Nevaru uzrakstīt to, ko neesmu pārdzīvojis, mīlējis, par ko neesmu priecājies, skumis, dusmojies, sāpējis.-

Grāmatas virsrakstam Tu esi izvēlējis rindas no sava dzejoļa “Atspulgi virmo un cer”. Varbūt pastāsti, kāpēc grāmatai ir izvēlēts šāds nosaukums. Kāds izlasījis šī dzejoļa pēdējās rindas: „Bet pasaulē šajā/Nevienam nav laika/Tādās muļķībās klausīties”, vēl nodomās, ka Tu tās attiecinā uz savu grāmatu.

Andris Upenieks lasa savus dzejoļus

- Jēga vienkārša, jo mēs taču zinām, ka vārdam ir dažādas nozīmes. Atspulgoties var tikai tas, kas izstaro gaismu. Mēs visi neviļus esam gaisma viens otra dzīves atspulgu virnā. Kāpēc virnā? Ikvienu atspulgu savirmo vējš, un ar laiku tas izplēn, tāpēc ka viss plūst un mainās. Bet kaut kas paliek tik un tā. Pēdējo rindu jēga vai visas grāmatas jēga ir katra paša iztēles (arī manas) ziņā. Es savu labsirdīgo ironiju uzticu taurenītim, kā viņš “mēdz vasaras ausīties” un cik man ir laika tādās “muļķībās” klausīties.. -

Kādas ir Tavas izjūtas šajā apcerīguma pilnajā rudenī, turot rokās savu pirmo grāmatu?

- Ah! Pirmo? Gribētos jau gan, ka ne pēdējo... -

Jautājumus uzdeva B.Mietule

Izsludināts konkurss “Latvijas lauki gadsimtu griežos”

Biedrība „Latvijas Zemnieku federācija” sadarbībā ar Zemkopības ministriju, Eiropas Parlamenta deputāti Sandru Kalnieti, Latvijas Avīzi un portālu Laukos.lv, godinot Latvijas simtgadi, izsludina fotogrāfiju un zīmējumu/gleznojumu konkursu „Latvijas lauki gadsimtu griežos” un aicina tajā piedalīties ikvienu Latvijas iedzīvotāju.

Konkursa mērķis ir popularizēt Latvijas laukus, parādot vērtības, ar kurām lepojamies – lauku sētas skaistumu un unikalitāti, zemnieka darbu un tā attīstību cauri gadsimtiem, kā arī Latvijas lauku ainavas skaistumu ikviena mākslinieka acīm.

Latvijas iedzīvotāji tiek aicināti pāršķirstīt savus albumus un izveidot divu fotogrāfiju salikumu, parādot lauksaimniecības un lauku pagātni un tagadni, vai attēlot zīmējumos vai gleznojumos skaistākās Latvijas lauku ainavas.

Konkursam ir jāiesūta divu fotogrāfiju salikums tēmās “Zemnieka darbs cauri gadsimtiem” un/vai “Lauku sēta cauri gadsimtiem”, kurā viena fotogrāfija uzņemta šajā gadsimtā un otra – iepriekšējā gadsimta sākumā. Savukārt par tēmu “Latvijas lauku ainava” māksliniekiem jāiesūta pašu zīmēti vai gleznoti darbi.

Darbus konkursam var iesūtīt no 2017.gada 5.septembra līdz 2017.gada 5.decembrim. No konkursa labākajiem darbiem tiks veidota izstāde Likteņdarza daudzfunkcionālajā sabiedriskajā ēkā, kuras atklāšana notiks 2018. gada 4.maijā.

Katras nominācijas trīs labāko darbu autori iegūs iespēju apmeklēt Eiropas Parlamentu Briselē 2018. gada rudenī, bet autoram, kura darbs skatītāju balsojumā izstādes atklāšanas pasākumā saņems vislielāko balsu skaitu, tiks piešķirta simpātiju balva – mākslinieces Džemmas Skulmes glezna.

Ar konkursa “Latvijas lauki gadsimtu griežos” nolikumu un pieteikuma anketu var iepazīties biedrības Latvijas Zemnieku federācija mājas lapā www.lzf.lv.

Ķeipenieši, izšķirstiet savus albumus vai ņemiet rokās otas un piedalieties!

Lielum lielais paldies!

Ķeipenes pagasta pārvalde saka lielu paldies visiem, pateicoties kuru idejām, darbam un atbalstam Ķeipenē ir tapis jaunais vides objekts „Potjomkina aka”:

•**Ķeipenes labvēlim Augustam Sukutam,**
•**Ogres novada pašvaldībai** un Domes priekšsēdētājam **Egilam Helmanim** (pašvaldība objekta realizēšanai papildus piešķīra 10984,00 euro),

•arhitektam **Guntim Grabovskim,**

•māksliniecei **Annai Heinrihsonai,**

•**Rīgas Kuģu būves rūpnīcai,**

•**Artūram Ivogenam ar brigādi,**

•metāla dizaina vīriem **Modrim Svilānam un Arvīdam Endziņam,**

•SIA “Reverie Trading Group” video un audio speciālistiem **Mārtiņam Priedītim un Gvido Ķirsim,**

•**Pēterim Līcim** un SIA “Uceni”,

•komponistam **Jēkabam Nīmanim,**

•režisoram **Dāvim Sīmanim** – junioram,

•**Rietumu bankas Labdarības fondam un Sergejam Grodņikovam,**

•lēdmanietim **Tālim Salam.**

Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājs **Vilnis Sirsonis**

Ķeipenes komunikācijas centra vadītāja **Kristīne Antonova**

Jūs jautājat

Vai Ķeipenes komunikācijas centra apmeklētājiem ir jāmaksā ieejas maksa?

Uz jautājumu lūdzu atbildēt Ķeipenes komunikācijas centra vadītājai Kristīnei Antonovai.

Kristīne Antonova: - Jā, apmeklējot Ķeipenes komunikācijas centru, ir jāmaksā ieejas maksa. Ieejas maksas apmērs ir noteikts ar Ogres novada pašvaldības Domes 2015.gada 19.marta lēmumu (prot.Nr.4, 26.§), un tā ir šāda: pensionāriem 0,50 euro, pārējiem apmeklētājiem – 1,00 euro. Ieeja bez maksas ir tikai bērniem un skolēniem.

Bijušās Ķeipenes dzelzceļa stacijas teritorijā esošos vides objektus (Milžu galdu, tuneli „24 kadri”, bāku) ikviens var apskatīt bez maksas.

Kaut arī šogad bija tūrisms nelabvēlīgi laika apstākļi (lietaina, vēsa vasara, lietains rudens), ieņēmumi par ieejas biļetēm 9 mēnešos ir 287 euro (gada plāns 250 euro).

Stacijas apmeklētāju skaits arvien pieaug. Šogad Komunikācijas centrā bija arī ciemiņi no citām valstīm – no Slovākijas, Lietuvas un Austrālijas.

Komunikācijas centru labprāt apmeklē skolēnu grupas, jo bērni un skolēni to var darīt bez maksas: šogad stacijā pabija Ogres 1. vsk. 12. klase, Mīsas vsk. 10. – 12. klases, Madonas vsk. 5. klase, Madlienas vsk. 6. klase, Rīgas Doma kora skolas 4. klase.

No 2018.gada plānots izmainīt maksu par ieejas biļetēm Ķeipenes komunikācijas centrā, paaugstinot to līdz 2 - 3 euro. Par ieejas biļešu maksas izmaiņām lems Ogres novada pašvaldības Dome.

Gandrīz kā senāk...

Š.g.7.oktobrī bijušās Ķeipenes dzelzceļa stacijas teritorijā bija vērojama rošība – par to liecināja gan automašīnu daudzums uz ceļa, gan cilvēku kustība ap un pa stacijas ēku.

Beidzot bija pienācis ilgi gaidītais brīdis – režisora un kādreizējā kinoforma „Arsenāls” tēva Augusta Sukuta izlolotā un sadarībā ar Ogres novada pašvaldību un Ķeipenes pagasta pārvaldi realizētā vides objekta „Potjomkina aka” atklāšanas svētki. Patiesībā - objekts „Potjomkina aka” – tie ir divi jauni vides objekti – aka, kura atrodas virs zemes un kuras ūdeņos ieskatoties var redzēt filmas “Bruņukuģis Potjomkins” projekcijas, un pats “bruņukuģis” – izstāžu zāle, kas izbūvēta zem zemes un ir 8 metrus gara un 4 metrus plata. Zem zemes izbūvētajā bruņukuģī ar dažādiem audiovizuāliem efektiem radīta zemūdenes atmosfēra. Tās centrā ir logs,

Ogres novada pašvaldības Domes priekšsēdētāja vietnieks **Gints Sīviņš** (attēlā 4. no kreisās), Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājs **Vilnis Sirsonis** (3. no kreisās) un Ķeipenes komunikācijas centra vadītāja **Kristīne Antonova** (2. no kreisās) saka paldies metālmāksliniekam **Arvidam Endziņam**

Uz “Potjomkina akas” atklāšanu bija ieradies Augsuts Sukuta draugs, ideju atbalstītājs, bijušais politiķis **Māris Gailis** (attēlā pa kreisi). Sižetu par svētkiem veidoja LTV1 žurnālists **Andrejs Volmārs** (attēlā pa labi).

kurā atrodas sudraba lode.

Augusts Sukuts atkal bijis dāsns pret ķeipeniešiem, jo vides objektu „Potjomkina aka” - metāla tilpni ar termoizolāciju, aku ar metāla ratu un metāla diafragmu (kino objektīvu), tekstiem un foto metā, audio un filmu ierakstiem uzdāvinājis Ķeipenes pagasta pārvaldei. Dāvinājuma vērtība ir 161 140 euro. Milzīgs paldies viņam par dāsnumu!

Uz „Potjomkina akas” atklāšanas svētkiem bija uzaicināti 25 viesi – visi, kas saistīti ar vides objekta projekta izstrādi un realizēšanu – mākslinieki, projektētāji, būvētāji, finansiālie atbalstītāji. Tos ar gladiolām un simbolisku piparkūku bruņukuģi, tapušu I.K. „Ķeipenes piparkūkas”, sveica Ogres novada pašvaldības Domes priekšsēdētāja vietnieks Gints Sīviņš, Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājs Vilnis Sirsonis un Ķeipenes komunikācijas centra vadītāja Kristīne Antonova.

Uz svētkiem bija ieradies arī A.Sukuta draugs un ideju atbalstītājs, bijušais politiķis Māris Gailis ar kundzi Zaigu Gaili. Diemžēl pats Augusts Sukuts uz svētkiem nevarēja ierasties, bet bija atsūtījis vēstuli, kuru atklāšanas svētku laikā nolasīja Ķeipenes komunikācijas centra vadītāja Kristīne Antonova.

Starp aicinātajiem viesiem un svētku apmeklētājiem aktīvi rosījās LTV1 žurnālists Andrejs Volmārs, kura veidotu sižetu par redzēto Ķeipenē varēja redzēt tajā pašā vakarā.

Pēc svinīgām runām, apsveikuma vārdiem visi klātesošie varēja ielūkoties Potjomkina akā un noiet bruņukuģa dziļumos. Pēc tam, iznākuši saules gaismā, doties pie svētku mielasta galdiem – iedzert karstu tēju vai kafiju, apēst kādu pīrādziņu vai maizīti, ieēst karstu zupu, ko vārījušas Ķeipenes pensionāru biedrības „Avotkreses” čaklās biedrenes. Zupu visi slavēja, arī žurnālists A.Volmārs, kurš, braucot uz Ķeipeni caur Suntažiem, tā arī nebija atradis nevienu ēstuvi un tāpēc jutās izsalcis.

Svētki bija izdevušies un ļāva sajusties kā senāk. Senāk – tas ir 2006.gada 22.septembris, kad Ķeipenē tika atklāts Milžu galds un Ķeipenē ar vilcienu ieradās „Arsenāla” viesi no trīsdesmit sešām valstīm. Tieši tāpat kā senāk vairs nebūs nekad. Kaut vai tāpēc, ka vairs nav ne „Arsenāla”, ne dzelzceļa līnijas Rīga – Ērgļi.

Paldies lietum, kas visu nedēļu cītīgi lijis, sijājies, pilējies, gāzies, rasinājies, jaunā vides objekta atklāšanas laikā bija norimis un netraucēja svētku norisi! Paldies visiem, kas bija atnākuši, atbraukuši, lai skatītos, priecātos, atbalstītu un kopā būtu!

Mūsu Ķeipenes labvēlim Augustam Sukutam vēlam veselību un lai gada tumšajā pārdomu laikā viņam rodas jaunas, spožas, unikālas idejas, kuras īstenot Ķeipenē!

B.Mietule

PASĀKUMI 2017.gada novembrī

11.novembrī plkst.18.⁰⁰ visi aicināti pulcēties Ķeipenē pie autobusu pieturas gājienam lāpu un sveču gaismā uz piemiņas brīdi pie Piemiņas akmens represētajiem.

17.novembrī plkst.19.⁰⁰ Ķeipenes tautas namā Latvijas Valsts proklamēšanas gadadienai vēlīts koncerts „No sirds Latvijai”. Pēc koncerta balle. Ballē spēlēs grupa „Brāļadēli”. Lūdzam galdiņus rezervēt iepriekš! Ieeja bez maksas.

Aicinām mākslinieciski izpausties

Ja savāksies interesenti, Ķeipenē būs iespēja par maksu apgūt specifisko tehniku – crazy – wool (latviski – čunčināšana, tīmekļošana).

Tīmekļošanas tehnikas pamatā ir raksta veidošana uz ūdenī šķīstoša flizelīna no dzijas pavedieniem un efektdzijām, to nostiprināšana un sašūšana ar šujmašīnu. Šādu darbu iemērcot siltā ūdenī, flizelīns izšķīst, plaukstās paliek diegu čupiņa, kura pēc izgludināšanas pārvēršas skaistos izstrādājumos – gleznās, šallēs, lakatos, aizkaros, jakās, kostīmos, mēteļos.

Čunčināšanas tehnika labāk patīkot sievietēm, kas uzskata sevi par slinkām uz precizitāti un koncentrētu uzmanību prasošiem, smalkiem rokdarbiem, bet kurām patīk darbi, kuros var mākslinieciski izpausties.

Crazy – wool tehnikas apgušanai pietiks ar vienu nodarbību, kuras laikā tiks pastāstīts par crazy – wool tehniku, būs iespēja katrai pašai salikt nelielu darbiņu, ko pēc tam būs jāsašuj un jāizmazgā mājās.

Jo vairāk interesentu savāksies, jo mazāka būs maksa par nodarbību. Maksā ietilpst arī maksa par materiāliem.

Zvaniet Baibai, tālr.26421735, un piesakieties! Lūzdu to izdarīt pēc iespējas ātrāk!

Fragments no gleznas crazy-wool
tehnikā

Ķeipenes amatiermākslas kolektīvu aktivitātes 2017.gada novembrī

4.novembrī Ķeipenes senioru deju kolektīvs „Veldze” viesosies Ogres kultūras centrā, kur notiks deju kolektīva “Ogrēnietis” koncerts „Pa zaru zariem, pa lapu lapām”

11.novembrī Ķeipenes sieviešu vokālais ansamblis „Sonore” piedalīsies Madlienas kultūras nama senioru vokālā ansambļa „Tik un tā” 20 gadu jubilejas koncertā. Koncerts notiks Madlienas kultūras namā plkst.14.⁰⁰.

Nāciet dejot!

Līnijdeju bums ir aizsācies tālajos pag.gs. 50. un 60. gados. Iemesls, kādēļ līnijdejas kļuvas par vienu no populārākajām un iecienītākajām dejām, ir pavisam vienkāršs. Līnijdejās nav vajadzīgs partneris. Bieži ir tā, ka sievietes grib dejot, bet nevar atrast vīrieti – deju partneri. Tā bija agrāk, un tā ir tagad – pārsvarā vīrieši kā nevēlējās dejot, tā arī nevēlas.

Katrs līnijdejas uztver citādāk. Kādam tās ir dzīvesveids, kādam atveseļošanās ceļš no fiziskām vai emocionālām traumām. Citam tās ir iemesls izkustēties vai vienkārši hobijs.

Kāpēc es deju līnijdejas? Dejojot sāku Ķeipenes skoliņā pie skolotājas Daigas Bombānes. Laika gaitā skolotāji mainījās, bet dejas savu nozīmi manā dzīvē nezaudēja. Tās mani priecē un uzmundrina. Es dievīnu šo iespēju pavadīt jauki laiku domubiedru bariņā, izpriecāties, izsmieties, izdejojoties un tad pacīlātā noskaņojumā doties mājās. Dejojot un apgūstot jaunas dejas, es nedomāju par to, kas notiek aiz šī deju plača. Aizmirstās itin viss, ir tā, it kā es būtu citā pasaulē.

Ir pienācis brīdis, kad es izlēmu, ka vajadzētu padalīties ar savu prieku devu. Es nolēmu pamēģināt pati mācīt dejas. Jūs neticēsiet, bet man patīk vērot, kā cilvēki mācās un cenšas dejot, kā cilvēki priecājas par jaunapgūtajiem soļiem. Tas mani dara laimīgu.

Izlemjot mācīt ķeipeniešiem līnijdejas, es atradu iespēju, kā kaut uz neilgu brīdi, bet tomēr atgriezties Ķeipenē.

Ceru, ka man Ķeipenē atradīsies domubiedri un dejojot gribētāji. **Tiekamies Ķeipenes tautas namā ceturtdien, 2017. gada 2.novembrī plkst.18.⁰⁰, uz pirmo līnijdeju nodarbību!** Iepazīsimies, visu pārrunāsim un sāksim dejot! Es jūs gaidu!

Jūlija Mihņenoka

Radoši praktisks rudens-ziemas NODARBĪBU CIKLS sestdienās biedrībā „Ķeipenes vides centrs”

Š.g. 25.novembrī plkst. 15.⁰⁰ Patīkama pārmaiņa tradicionālo Adventes dekoru vietā – interesantu alternatīvu Adventes galda dekoru darināšana. Līdzī jāņem: savu līmes pistoli, ja ir, - līme būs, un sev tīkamus rotājumus, kanēļa standziņas un dažādas izkaltētas dabas veltes un kaut ko garšīgu pie tējas. Ziedojums materiāliem 3 eiro.

Š.g. 2.decembrī plkst. 15.⁰⁰ - “Piparkūka, piparkūka - kur ir Tavi ķipari...” Darba materiāli runā paši: Ķeipenes piparkūku mīkla un, ak, šo neaizstājamo cepumu smarža. Cepam, apgleznojam cepumus. Ziedojums mīklas iegādei 2 eiro.

Š.g. 9.decembrī plkst. 15.⁰⁰ - “Ak, eglīte, ak, eglīte - tu grezno pilis, būdiņas”. Eglīšu mantiņu darināšana. Bumbu aptamborēšanas māksla. Ziedojums materiāliem 3 eiro. Ieejas parole: vilnas zeķes. Visās nodarbībās droši ņemiet līdzi savus ķiparus – būs iekārtots bērnu rotaļu stūrītis.

Š.g. 16.decembrī plkst. 15.⁰⁰ - Vai Tev ir dzimšanas diena decembrī? Ir labākais laiks, lai svinētu! Visi decembra vārda un dzimšanas dienu jubilāri un viņu draugi aicināti uz kanēļa - piparmētru tējas un līdzpaņemto cienastu baudīšanu, tērēšanu un uzdarināto lietiņu lielīšanu.

Informācija, zvanot uz mob. tālr. Nr. **29448982** – Inai Poikānei, **26395851** – Marutai Grīnbergai, **22348865** – Gunitai Bombānei.

Taurupieši arī tikuši pie skaistas estrādes

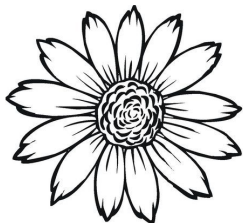

2013.g.septembris

2017.g.septembris

Sudraba tīmekļi lido pa
gaisu,
Rudens, rudens ir klāt.
Ak, kā gribētos vēl ko skaistu
Izjust vai izdomāt!

**Sirsnīgi
sveiceni
dzimšanas
dienās
visiem
rudens
bērniem
- oktobrī**

**dzimušajiem keipeniešiem - 71
cilvēkam!**

Lai jūs nenomāc rudens skumjas
un lai jūsu sirdīs un domās mājō
saulains dzīvesprieks!

LĪDZJŪTĪBAS

*Mēs klusējot paliekam...
Vēji šalko un mierina mūs,
Bet tava vieta, kas bija šai dzīvē,
Ir, bija un vienmēr būs.*

Izsakām līdzjūtību **VINGRAI**, no
mātes uz mūžu atvadoties!

Akāciju mājas iedzīvotāji

*Lēni, lēni, klusi, klusi
Nu tu aizej dusēt, māt.
Rīta saule, mīļi vārdi
Nespēj tevi modināt.*

Domās esam kopā ar pavārti **Vingru
Lindi**, māmiņu zemes klēpī guldot.

Keipenes bērnodārza „Saulīte” darbinieki

*Tukšums. Kāds bezgalīgs tukšums
Istabās apkārt nu skraida,
Nav vairs kam labrītu sacīt,
Un nav kas mājās vairs gaida.*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Mārim Liepiņam, māti negaidīti
zaudējot.

Darbabiedri

SLUDINĀJUMS

Ir iespēja Keipenē lēti iegādāties
dažāda veida dziļu. Zvanīt - **Dace**,
tālr.28736969

*Nemāni sevi, ka dzīvē
Vairāk nevajag itin nekā.
Vēl taču sirds vēlas
Pabūt ziedu burvībā,
Klausīties pavasaros
Putnu dziesmās,
Raudzīties saules lēktā
Un rieta liesmās.*

*Vēl taču sirds vēlas
Mīlestību saņemt
Un citiem sniegt.
/B.Debeļska/*

Sirsnīgi sveicam
dzimšanas dienās
ķeipeniešus

**Nikolaju
Govjadinu**

70. jubilejā (1.oktobrī),

Tamāru Ivanovu

85.jubilejā (23.oktobrī) un

Mārtiņu Apsīti

75.jubilejā (27.oktobrī)!

Vēlam jubilāriem možu garu,
spēku un joprojām izbaudīt skaistus
prieka mirkļus! Jo vairāk prieka, jo
spēcīgāka veselība!

Mūžībā aizgājušas

*Vēl tikko pasacīju draugiem labu
vārdu,
Vēl tikko iztulkoju svīres dziesmu es,
Vēl tikko sapratu, cik bezgalīgi zilas
Ir dzimtās zemes visas pamales...*

2017.gada 23.septembrī **74 gadu**
vecumā mūžībā aizgājusi

Gīta Indriksone.

2017.gada 18.oktobrī **88 gadu**
vecumā mūžībā aizgājusi

Alma Gailīte.

2017.gada 24.oktobrī **68 gadu**
vecumā mūžībā aizgājusi

Skaidrite Liepiņa.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
mūžībā aizgājušo ķeipeniešu
tuviniekiem!

Paldies!

Paldies **Ivaram Cīrulim** par sniegto
palīdzību!

Vija Spārberga

STĀRKA ZIŅAS

*“Bērns mums atdod to pasauli, ko esam
pazaudējuši, – brīnumu pasauli. Zieda
spilgtumu. Liesmas plaiksnīšanos.
Tauriņu. Lapu. Putnu. No jauna radītu.
Brīnumainu. Mēs redzam to visu ar
nevainības acīm. Un bērna prieks ir
mūsējais.” /Pema Brauna/*

SVEICAM

Odrijas Garmašovas (dzim.13.
augustā), *Druņa Govindas*
Graudiņa, dzim.7.septembrī, *Elīza*

Ezerkalna, dzim.16.septembrī,

Bellas Denisovas, dzim.13.oktobrī,

Danielas Graudiņas, dzim.18.

oktobrī, *Kristera* Petračuka,

dzim.20.oktobrī, vecākus ar priecīgo

un laimīgo notikumu viņu dzīvē –

bērniņa nākšanu pasaulē!

LĪDZJŪTĪBA

*„Klusums,
tevis vairs nav,
tikai atmiņas,
kas aizkustina dvēseli,
vārdi, kas nepateikti, – skan.”
(A. Gļauda.)*

Mūsu visdziļākā un patiesākā
līdzjūtība **Artūram, Intai, Dacei,
Uldim, Andrim**, atvadoties no GITAS.

Keipenes pensionāru biedrība
“Avotkreses”

ATGĀDINĀJUMS

Atgādinām, ka saskaņā ar likuma “Par
nekustamā īpašuma nodokli” 6.panta
3.daļu nekustamā īpašuma nodokļa par
2017.gadu beidzamā maksājuma termiņš
ir **2017.gada 15.novembris**.

Lūdzam veikt šo maksājumu savlaicīgi!
Informācija par nekustamā īpašuma no-
dokli, zvanot grāmatvedei Initai Tobiasei,
tālr.65020817.